

динъ человѣкъ като Лутера, и увеличи полезность-тѣ на трудове-тѣ му за Христа. Лутерь былъ вѣнчанъ на вѣзрастъ 41-годишнѣ, на 13-й Іуній, 1525, отъ енорійскій-тѣ священникъ Бугенхагена, въ присѫтствіе-то само на нѣколцина неговы высо кы пріятели. Петнадесетъ дена подиръ вѣнчаніе-то си, той далъ едно просто свадбарско угощеніе, на което были поканени мнозина близки и далечни пріятели. Между гостіе-тѣ были оставлены-тѣ му родители, които были исполнены отъ радость по случаю-тѣ.

Но женидба-та на Лутера произвела голѣмо вѣлненіе. Порой отъ псувни и всѣ-каквы лѣжы были истрысены вързъ Лутера отъ непріятели-тѣ му; и не малко отъ пріятели-тѣ му го съжалявали за оженваніе-то му. Лутерь прѣдвижалъ това, но пакъ тежко му было да го тѣрпи. Виттембергскій-тѣ Университетъ му подарилъ единъ хубавж сребъриж чашж, около дѣно-то на коіжто имало писано: "Почитаемый-тѣ Университетъ на електорскій-тѣ градъ Виттембергъ подарява тозъ свадбарски даръ Докторъ Мартину Лутеру и на съпругж-тѣ му Катеринкж вонъ Борж." Нѣколко стаи въ мѣнастырь-тѣ, отъ който ся изнеслъ игуменъ Бризгеръ когато станжалъ пастырь, были от-